

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/80/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419010153
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4419010153.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Jána Vanka, v trestnej veci proti obžalovanému T. C., pre zločin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 k § 155 odsek 1, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona a iné, o odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry Nové Zámky (ďalej len „okresný prokurátor“) proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky z 08.07.2019, sp.zn. 2T/37/2019, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 28. novembra 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Nové Zámky konajúci v senáte (ďalej len „súd prvého stupňa“) obžalovaného T. C. (ďalej len „obžalovaný“) uznal vinným zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, prečinu výtržníctva podľa §364 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno a/ Trestného zákona a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona, ktorý mal spáchať tak, že:

po tom, čo sa dňa XX.XX.XXXX, v presne nezistenom čase v obedňajších hodinách, telefonicky vyhrážal zabitím poškodenému W. J. z dôvodu, že poškodený mal milenecký vzťah s manželkou obvineného Bc. K. C., dňa XX.XX.XXXX v čase o XX.XX h v R. U., na C. ulici č.1, vošiel do priestorov veľkoskladu firmy Q. I., s.r.o. R. U., osobným motorovým vozidlom značky F. Z. EČ: NZ-XXX EG, kde zozadu narazil do nôh poškodeného W. J., ktorý spadol na zem, obžalovaný následne vystúpil z vozidla a poškodeného opakovane udieral päťou do nosa, hlavy a kopal ho do celého tela, pričom sa mu vyhrážal zabitím a vulgárne mu nadával, uvádzal, že je rozvracač rodiny, keď sa poškodený postavil a vyšiel von zo skladu, obžalovaný ho ďalej bil päťou do hlavy a následne nastúpil do vozidla a z miesta odišiel, v dôsledku čoho poškodený W. J., narodený XX.XX.XXXX, bytom G. D. XX, R. U., utrpel tržnú ranu v sedacej oblasti o dĺžke 12 cm, drobné kožné odreniny na nose a pravom lakti, s dobou liečenia najmenej X dní.

Za to mu bol podľa § 155 odsek 2 Trestného zákona za zistenia poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písmeno l/ Trestného zákona, za zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona a § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody tri roky, výkon ktorého bol podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona a za podmienok podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona podmienene odložený a nad správaním sa obžalovaného v skúšobnej dobe sa uložil probačný dohľad. Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona sa určila skúšobná doba tridsať mesiacov.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno c/ Trestného zákona sa obžalovanému uložila povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii, alebo sa zúčastniť na psychologickom poradenstve. Podľa § 51 odsek 5 Trestného zákona je obžalovaný povinný strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenej právnickej osobe A. U. a.s. D. škodu vo výške 33,71 eur.

Proti tomuto rozsudku, v zákonnej lehote podal okresný prokurátor odvolanie v neprospech obžalovaného smerujúce len proti výroku o treste napadnutého rozsudku, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa 16.08.2019 namietajúc v ňom zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby za použitia ustanovenia § 39 odsek 1 Trestného zákona, považujúc takýto postup za neprimeraný v rozpore so zásadami ukladania trestov podľa § 34 Trestného zákona, tak z hľadiska individuálnej prevencie a generálnej prevencie, najmä však s ohľadom na spôsob spáchania činu.

Domáhal sa preto zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 321 odsek 1 písmeno e/ Trestného poriadku v časti výroku o treste s tým, aby Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému uloží primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Obhajkyňa obžalovaného v písomnom vyjadrení k odôvodneniu okresným prokurátorom podaného odvolania poukázala predovšetkým na to, že z odôvodnenia odvolania prokurátora nevyplývajú žiadne také skutočnosti, ktoré by akýmkoľvek spôsobom spochybňovali správnosť výrokov odvolaním napadnutého rozsudku, ako aj vecných a právnych záverov uvedených v jeho odôvodnení, preto odvolanie prokurátora považujúc ho za nedôvodné navrhla zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu pridržiavajúc sa okresným prokurátorom podaného odvolania, navrhla rozhodnúť v zmysle jeho písomného petitu.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu pridržiavajúc sa písomného vyjadrenia k odvolaniu prokurátora, navrhla odvolanie ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že ľutuje svojho konania, bol v zlom psychickom rozpoložení, poškodenému sa po čine ospravedlnil.

Odvolací súd na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o uloženom treste v rozsudku súdu prvého stupňa ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, skúmal, či napadnutý rozsudok nemá chyby takej povahy, ktoré by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Odvolací súd v rámci revíznej povinnosti vyplývajúcej mu z citovaného ustanovenia § 317 odsek 1 Trestného poriadku, nezistil žiadne chyby takej povahy, ktoré by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie dovolania v zmysle § 371 odsek 1 Trestného poriadku, a keďže v zmysle citovaného ustanovenia § 317 odsek 1 Trestného poriadku, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 odsek 1 Trestného poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť len napadnutých výrokov.

V danom prípade bol odvolaním okresného prokurátora napadnutý len výrok o uloženom treste, preto odvolací súd preskúmaval zákonnosť a odôvodnenosť len tohto výroku.

Týmto postupom odvolací súd zistil, že už orgánmi činnými v trestnom konaní bol v prejednávanej veci zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené skutočnosti určujúce závažnosť činu, vrátane príčin a podmienok jeho spáchania obžalovaným a osobné pomery obžalovaného v rozsahu potrebnom na určenie druhu a výmery trestu tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/ Trestného poriadku, ktoré súd prvého stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie o treste. Súd prvého stupňa pri vykonávaní týchto dôkazov na hlavnom pojednávaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych závažných chýb, ktoré by mohli mať vplyv na zistenie všetkých skutočností a okolností, na ktoré je podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona potrebné prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, teda najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Aj preto všetky tieto zistenia vychádzajú z

výsledkov úplného a zákonným spôsobom vykonaného dokazovania, zodpovedajú kritériám uvedeným v § 2 odsek 10 Trestného poriadku a aj k nim súd prvého stupňa dospel po tom, čo jednotlivé dôkazy vyhodnotil v súlade s ďalšou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 odsek 12 Trestného poriadku, teda predovšetkým jednotlivo ale aj v ich súhrne.

V odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré je v súlade s požiadavkami ustanovenými v § 168 odsek 1 Trestného poriadku, súd prvého stupňa v potrebnom rozsahu uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel tieto svoje zistenia, akými úvahami sa správal pri hodnotení v tomto smere vykonaných dôkazov, s ktorými sa aj odvolací súd bez zásadných výhrad stotožňuje a v podrobnostiach na ktoré ako správne poukazuje. Rovnako odôvodnenie napadnutého rozsudku obsahuje aj právne úvahy, ktorými sa súd prvého stupňa správal, keď takto dokázané skutočnosti posudzoval podľa príslušných ustanovení zákona v otázke trestu, ktoré tiež považuje odvolací súd za úplné a správne a keďže sa s nimi stotožňuje, iba na ne poukazuje, nepovažujúc za potrebné tieto v žiadnom smere doplniť.

V danom prípade obžalovaný spáchal trestný čin (zločin), za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje uložiť trest odňatia slobody vo výmere na 5 rokov až 12 rokov. S poukazom na všetky okolnosti tohto prípadu ako aj na samotnú osobu obžalovaného dospel súd prvého stupňa k správne mu záveru, že uloženie trestu odňatia slobody hoci na samej spodnej hranici trestnej sadzby, teda vo výmere 5 rokov, by bolo pre neho neprimerane prísne, pričom súd dôvodne vzal do úvahy, že závažnosť a charakter tohto trestného činu je potrebné posudzovať aj s ohľadom na ďalšie, s vecou súvisiace okolnosti (na ktoré bolo v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne poukázané) a ukladať trest v súlade so všetkými zásadami trestania.

Prihliadajúc na vyššie uvedené a hodnotiac podmienky na dosiahnutie účelu trestu z hľadiska individuálnej prevencie, správne vzal súd prvého stupňa do úvahy, že v prejednávanej veci sa jedná o obžalovaného, ktorý v konaní pred súdom prejavil úprimnú ľútosť nad spáchaným činom, uvedomujúc si následky svojho protiprávneho konania, súd prvého stupňa preto dôvodne ustálil, že v jeho prípade je potrebné zvoliť zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu.

Okrem toho, trest uložený v už označenej výmere, by nebol dôvodný ani z hľadiska pomerov obžalovaného, pretože rozhodnutiu o mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby nasvedčovalo aj dôvodné zistenie výraznej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval).

Nakoniec, aj z hľadiska generálnej prevencie nepovažoval súd za nevyhnutné a náležité ukladať trest vo výmere na 5, pretože účel trestu u obžalovaného bude možné dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania. S prihliadnutím na všetky tieto skutočnosti a v súlade s § 39 odsek 1 a odsek 3 písmeno d) Trestného zákona, uložil súd prvého stupňa obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere troch rokov s podmieňaným odkladom na skúšobnú dobu a uložením probačného dohľadu s presvedčením, že takto uložený trest povedie k jeho požadovanej náprave, bude postačovať na ochranu spoločnosti a zároveň odradí ostatných od páchania tohto druhu trestnej činnosti.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 odsek 1 Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výroku o treste napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, proti ktorému odvolanie okresného prokurátora smerovalo, odvolanie podľa § 319 Trestného poriadku zamietol, zistiť, že nie je dôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.